जायते नागो एतदाख्यात्म इपि"दति नक्त वपुटी टइस्पति द्वाच । 'यथा जातकयोगेन जन्तां च शुभाशुभम्। तथा बन्धनकाखीत्यक्रजानामपि जायते । सुसन्नावस्थितैः सौम्यपहे: पोड़ाबिवर्जितै:। बन्दनं यस्य जायेत स भवेत् सत्वदान् गजः। स्तीनचलेष ग्टझने ये गजाः क्रूरदृष्टिभिः। ये चालोकितनच्रत्नास्ते भवन्ति भयाकुला:"। उक्तञ्च यमा ना "मृगजातयोऽपि हि सूरा भवन्ति मधुषिङ्गखलीचनाः स्त्रिग्धाः। दृषमिं हमीण-ष्टिश्वकत्वग्नेषु स्वीकताः करिणः"। पुनर्ने इपप्रस्ने गुराः प्रत्यक्तिसत्वेव। 'राजन् पञ्चविधं चैवगजानां विदितं मतस्। अल्बें प्रथमं त्रेयं प्रत्यें च तथापरम्। अन्वें चैंय गम्भीर-सत्तानं पञ्चमं भवेत्। प्रतोदाङ्ग्यदण्डाद्ये विद्यादद्देजितानि यः । तीव्रसङ्क् चितस्पृष्टः स स्यादत्वये वेदिता । स्तीकं बङ्क बद्ध स्तोकं चतं भन्येत योगजः। वागङ्क् पादिभिनित्यं महि प्रत्यविदिता । जानासङ्घ्यतीत्राद्यैर्यद्यया तत्त्रधैय हि । चतङ्कायभयेष्ठं क्रोऽन्वयत्तः म मजोभवेत् । अङ्ग्यादिवणान् राजन्! यश्रियायगच्छति। तीव्रानिप स गम्भीरवेदी भवति वारणः । रोम्णामयं ऋषेनापि सृष्टं नेति हायो गज: । उत्तानवेदिनं तन्तु गजं विद्धि महामुज ! सर्वाणि वेदितव्यानि भट्रादोनां भवन्ति वै। प्रकृतिस्थस्य सततं भद्रस्यान्वध्वेदिता। गन्भीरवेदिता चापि मन्द्स्यैव प्रकीः र्त्तिता । उत्तानवेदिता निलां स्टगस्थैव भवेद्रपः। वेदि-त्यंगजजातीनां तिस्धामि जायते । सास्प्रतञ्च यया-शास्त्रं कथाते वेगलचणम् । तिस्रणामपि जातीना सत्तमा-धममध्यमम्। न चाल्पं न च टड् दिपञ्चपदसं स्थितम्। गजोत्यानसहोत्यानं नरं प्राप्नीति येन तु। रयाविष्टेन मनसा स वेगलत्तभोमतः। (द्विपञ्चपदसंस्थितं द्रगपदस्थितं गजोत्यानसङ्गेत्यान गजधावनसमसयधाविनम् ) येन वेगेन स्टक्काति नरं सप्तपदान्तरस्। पदानां यतमात्रन्तु स मध्यमजनो भवेत्। येन पञ्चपदस्यं हि नरं ग्टल्लाति नोदितः। पदानान्तु धतं साद्धं स इीनोजव उच्यते। भतद्यं वा धनुषां गच्छे दुर्झामताननः । दाति भता च मालाभिः स उत्तमजवो भवेत्। पञ्चायता च मालाभिः याबाद्यसु शतद्वयम् । स मध्यमोऽधमोत्तेयो मालाणाञ्च शतद्वयात्। एवं परोच्यते राजनु । वेगो वीथिष दन्निनाम्। अतःपरं प्रवच्छामि गजस्य गुणवचणम्''!

तत्र कल्याणगीतः 'भारार्द्दितोवा स्वितः चीणः स्रान्तोयुमुचितः। रात्रौ वा दिवसे वापि निर्विकारस्तु

यो भवेत् । कल्याणशांतः स चीयो समस्तगजनन्तैः विकारं कुरते यस्तु पीद्यमानः च्धादिभिः । तमकल्या-चिनं राजन् गजन्द्षं प्रकल्पयेत् । कामार्राप दिविधोच्चेयः चिशु व वाचिशु स्तवा। दिविषस्यापि राजेन्द्र! यथावच्छ्ण-बचणम् । उद्दे जितोऽपि का बेन को पं बन्नाति निर्भरम् । चिमं ग्टह्णाति च क्रीधं दुनिवारं सुदुः सहस् । शिशु-क्रोधः स विज्ञेयो गजनचणकाविदैः। वार्यमाणोऽपि यत्ने न यमं याति मुद्धति । म चेयस्वियशुक्रीधी राजन् ! स हि रणिपयः। साम्युतं चैव वच्चे उद्दमायुर्वचण सत्तमम् । आध्यनरं च बाह्यञ्च बच्चणं दिविधं स्टत्म ! चाभ्यनरं योगसाध्यं बाह्यं किञ्चित्र लच्चते । तेनानरं परित्यच्य बाझं लवणसत्तमम्। चेत्रसत्वसमायोगा। भविन दादशैव हि । एकं इस्तगतं चेत्रं दितीयं बदना-त्रितम् । त्रतोयञ्च विषाणस्यञ्चत्रधं गिरिंगस्थितम् । प-अमं नयनस्यं च षष्टं कर्णात्रितं भवेत् । कर्छस्यं सप्तम-श्चैव अष्टमङ्गालमं स्थितम् । नवमं चरणे चीयं पेषाङ्गस्यं-दिपञ्चमम् । एकादशञ्च कान्तिस्यं दादशं गलगंस्यितम । एवं द्वादश चेत्राणि मातङ्गानां भवन्ति हि । द्वादशैव द-यात्रेयाः थेपाङ्गेष्वभिलचिताः । विंथोत्तरं वर्षेयतस्त्रह-सायुः प्रकी ति तम् । अग्दान्य शीति मेन्द्रस चलारिं गत् स्मस्य च। मित्रस्य चायुषः संख्या जातिभावेन जायते । प्रदेशज्ञानतत्त्वज्ञोजातिं समुपलचयेत्। सर्वचेत्रैः सुसंपूर्णः संपूर्णायुर्गजी भवेत् । हीनैय हीयते चायुर्ययावद्भिधी-यते । द्याव्दानां चयं कुर्याद्वललचणनर्जितः। विभं-त्यब्द्विनाश्य हीने चेलदये भवेत्। चेललयावहीने च ति गदव्दपरिचयः। चलारिंगत्ममाङानिङीने चे-लचतुच्ये । (समा संवत्रः) । पञ्चाश्यदव्राष्ट्रीयन्ते होने त चेलपञ्चके । षट्चेलहीनतायान् षटिवर्षविनाशनस् । सप्रत्यवद्विनायाय सप्रचेत्रविद्दोनता ॥ अयोतिरएभि-हींने वर्षाणाञ्च विनय्यति । नवतिनैविभहींने खेल नार्य-हि प्रयाति । दमभिष तथा हीनैनश्यत्यवृद्यतं अ्वम् । द्योत्तरं चाव्दयतं हीना च्छाया विनाधयेत्। विंधोत्तरं चाब्द्यतं हीने सत्वे विनय्यति । एवं दशाब्दनायं च चेत्रं कुर्याद्वचणम्। एवमायुःचयं विद्यात् गजस्य ाजकोविदः । सामान्यबच्चणं द्वोतत् जीवितस्य परीचणे। विभेषतत्त्रणं यावद् यहतत्त्रणजातितः । एवसहे भमा-लेख मजायुर्वेच खंतन । निषतं साम्पृतं राजन् ! दोष मं विव्स खच्चथम्। पादानां लच्चणं सस्यक्दन्तदोषं प्रचा